

S A V A S

Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazijos laikraštis

Eglės Vaitkutės fotografija

REDAKCIJOS ŽODIS

*Ruduo – nauja pradžia, naujas tiltas,
Jisai labai spalvotas, gražus ir šiltas.
Rugsėjo take sėkmės žingsneliai girdis,
Laimė tuoj ateis į tavo skaisčią širdį.*

***

Birutė Sol

Greitai ir nenumaldomai lekia metai. Mažiausiems gal ir neįstai to lėkimo, nes jie patys greičiau skrieja nei vėjas, o vyresniesiems ruduo ir rugsėjis ateina netikėtai, nelaukiamas, nes darbų daugėja, o para neilgėja... Ir mūsų senoji laikraštuko „Savas“ komanda jau išaugo gimnazijos uniformas ir matuojasi kitas: kas studento ar kolegijos moksleivio kepuraitę, kas į darbo rinką iškart nėrė, kas gal ir pailsėti užsimanė. Sėkmės jiems, o mes pradėdame naują žurnalistų erą, kurios pagrindą sudaro vienuoliktokai ir labai intensyviai juos veja, net lenkia devintokė Urtė, turinti daug kūrybinės potencijos ir originalių idėjų. Galbūt rasite ką nors mūsų leidinyje, kas pamalonins širdį, nuramins sukilusius ne pačius maloniausius jausmus, gal pasijuoksite iš kitų ar atpažintų ir išgyventų savo situacijų, galbūt bandysite spręsti kryžiažodį – visa tai patirsite, jei paskaitinsite laikraštuką. O dar geriau, jei sukūrę savo šedebra, išdrįsite parodyti mums ir leisite išspausdinti. Tad sėkmės visiems – ir redakcijos grupei, ir skaitytojams, kurių laukiame visokio amžiaus ir stiliaus...

NAUJI REDAKCIJOS VEIDAI

Redakcijos vardu – žurnalistų kuratorė mokytoja Rima

URTĖ DAUGELAITĖ

Esu meniškos sielos žmogutis. Patinka išsiskirti iš kitų. Myliu muziką ir knygas. Kaip vampyras dievinu naktį, nes tik naktimis galiu išleisti sielą kurti.

AIDA MAŽIKAITĖ

Esu draugiška, bendraujanti, žaisminga, turinti savo nuomonę bei truputį vaikiška asmenybė. Tačiau esu organizuota, veržli ir energinga padaryti ar sugalvoti kažką bei nebijau naujų iššūkių.

AKVILĖ DIMIČIUKAITĖ

Ar esat girdėję apie tokį žmogų, kuris nebijo tiesos, mėgsta bendrauti, nepalieka neišklauso ir turi įvairių (nors kartais ir kiek kvailokų) minčių? Na, jei ir neteko girdėti apie tokias žmones, pabendrauk su manimi suprasite, ką turiu omeny!

PAMAŠTAIMAI

Urtė Daugelaitė

Piešė - Aida Mažikaite

Pamąstymai sugrįžus į mokyklą...

Štai ir pralėkė rugsėjis... O rodos, tik vakar gimnazijos skambutis kvietė į Mokslo ir Žinių dieną... Šiandien gimnazijoje pamokų rimtis ir pertraukų šurmuly, daug nesibaigiančių klausimų ir atsakymų, perskaitytų knygų ir atšalusių kavos puodelių... Šiais metais Krekenavos gimnazijos slenkstį peržengė 20 pirmokėlių. Štai kiek naujų veidukų! Ir kiekvienam iš jų kaip ir mums – gimnazijos senbuviams, reikia padrąsinimo, patarimo ir užtarimo. Reikia draugų, nuotykių ir šilumos... Kiekvienais metais mūsų mokykla gražėja. Vidum, išore, mokslo ir sporto pasiekimais, veidais. Jau visi spėjom apžiūrėti ir įvertinti naujuosius mokyklos laiptus. Kokie gražūs! Ten dabar pati mėgstamiausia fotosesijų vieta. Ir mažas, ir didelis – visi ant jų fotografuojasi.

O mokytojai? Tie patys. Gražūs. Vieninteliai. Savi. Nepakartojami. Ir kiekvienas sugrįžo į mokyklą tęsti savo misijos – dovanoti mums tai, ką turi geriausia – savo žinias. Ir tikriausiai nėra pasaulyje mokyklos, kurioje nebūtų mokytojų "pikčiurnų". Ne išimtis ir mūsų gimnazija. Tik tokių gimnazijoje vos keli. Beveik visada nuo mokytojo priklauso, ar patinka dalykas, kurį jis dėsto. Jei pamoka yra vedama įdomiai, su visokiomis smulkmenom ar pavyzdžiais – klasė sėdės pamokoje tyliai ir ramiai. Girdėsis net mokinių kvėpavimas. O jei mokytojas pasakys – visa pamokos medžiaga yra vadovėlyje ar informacijos ieškokite internete – mokiniai tokios pamokos nemėgs ir mokytojui iškart prilipdys pravarde... Ir dar – labai svarbu, kad mokytojas pamokos metu būtų lyderis. Ne mokiny, kuris nori klasės dėmesio, o mokytojas. Tokį mokytoją mokiniai gerbs ir mylės. „Skaitmeniniame amžiuje būti jaunu, kūrybišku, veikliu – ne taip jau paprasta. Išmanusis valdo net prie vairo, pasimatyme, gatvėje, prie stalo... Jis pirmas visur.“ (Sandra Mit) Bet tik ne pamokų metu! Ko galima išmokti, jei tavo nosis ir akys „ikišti“ į telefoną? Mokytojas stengiasi, aiškina pamoką, o tavo mintys Facebook'e, TikTok'e, Instagram'e, Snapchat'e. Kontrolinis darbas – ir matyti rezultatas. Ne mokytojas kaltas dėl tavo blogo pažymio, o tu pats...

Labai norėčiau, kad mes visi mokykloje būtume vieningi. Kaip kumštis! Kaip D'Artanjanas ir trys muškietininkai! Ir kad visi gyventume su šūkiu: visi už vieną – vienas už visus! Tada nebūtų pavydo, apkalbų, barnių, išsišokimų ir veidmaniškumo.

Supratau, kad visiškai nesvarbu, koks tu, kaip tu mokaisi, kaip atrodai, ką apsirengęs, kokias pareigas užima tavo tėvai – mokykloje visi esam lygūs. Ir mokykloje mes turime mokytis! Nes mokykla – tai kalvė, kurioje yra kalamos pasagos gyvenimui. O kokios pasagos bus – tviskančios ar surūdijusios – priklauso tik nuo mūsų pačių...

O žinot, kas labiausiai patinka mokykloje? Skambutis. Skambučio daina. Ji kiekvieną mokslo metų mėnesį vis kita. Ir skambučio dainą renkam mes, mokiniai. Jei būtų mano valia išstisus mokslo metus skambėtų grupės Queen „We are the champions“...

Būti laimėtojais linkiu Jums ir pati sau...

PIEŠINIŲ GALERIJA

Piešė - Akvilė Dimičiukaitė

Piešė - Urtė Daugelaitė

Piešė - Marharyta Ahafonova

Mokytojų dienos polkutė

Kvepia spalvom ruduo.
Lapais nuklotas kelias.
Drumstas Nevėžio vanduo.
Gimnazijoj skamba varpelis.

Vėjas jau įkyrus.
Šaltas liejus vėl lyja.
Paukščiai palieka namus,
O lapai krenta tyliai...

Spalvoti lapai visur –
Ant tako, plaukuose, kuprinėj.
Su spalvotom rankom savom
Ir gimnaziją jie apkabino...

Apkabino ir laiko stipriai
Tarsi patį brangiausią daiktą,
Štai Mokytojus vedasi grakščiai
Į šokių salę didžiausią.

Lapai, su mokytojais kartu,
Linksmą polkutę šoka.
Pavydžiu lapams spalvų
Ir kad šokti gražiai jie moka.

Interviu su biologijos mokytoja Sigita

Sveiki, gal galėtumėme jūsų paklausti kelis klausimėlius apie jus?

Mokytoja Sigita: Nelabai mėgstu apie save kalbėti, bet į kelis klausimus atsakyti galėčiau.

Pradėkime nuo pomėgių: kokie jie yra?

Mokytoja Sigita: Aš mėgstu žygius, įvairias keliones bei skaityti knygas.

Labai įdomūs užsiėmimai. O kas lėmė, jog jūs atėjote dirbti į šią mokyklą?

Mokytoja Sigita: Naujamiesčio mokykloje, kurioje dirbu daugiau nei 10 metų, nuo rugsėjo pirmosios nebėra III ir IV klasių, todėl kai pakvietė dirbti į šią mokyklą, gerokai pasvarsčiusi sutikau pabandyti. Gal patiks.

Kokia nuomonė susidarė apie mūsų mokyklą?

Mokytoja Sigita: Mokykloje jauku ir gera, labai smagiai miteikia besikeičiantis kvietimas į pamokas.

Kaip bendrauja su jumis mokiniai?

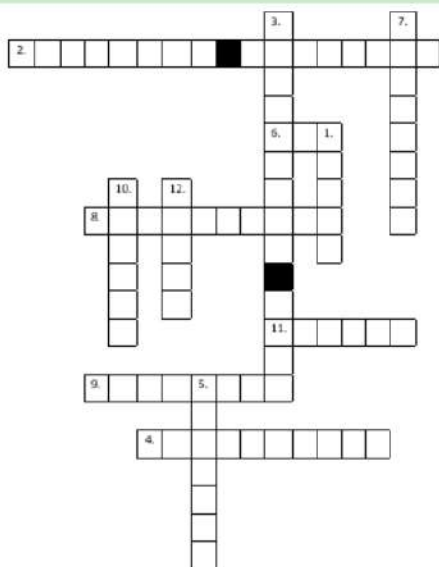
Mokytoja Sigita: Su mokiniais, kuriuos mokau, bandau rasti bendrą kalbą. Dažniau pavyksta su III klasės mokiniais.

O gal turite kokią nors sugalvotą pravardę ar kaip jus vadina vaikai?

Mokytoja Sigita: Pravardės, kiek žinau, neturiu, bet gal yra kokia slapta 😊.

KRYŽIAŽODIS

Aida Mažikaitė

Horizontaliai:

2.Kas yra laikomas pirmųjų lietuviškųjų kalendorių pradininkas – liaudies švietėjas?
4.Koks yra seniausias ažuolas? 6.Koks yra mokiniu prezidentės vardas? 8.Kokia yra pirmoji parašyta lietuviška knyga?
9.Karaimus į Lietuvą prieš 620 metų atsivedė kunigaikštis ...?11. Juoda sėkla, balta dirva, žąsėle akėta?

Vertikaliai:

1.U16 Europos čempionate Lietuvos jaunimo rinkinė iškovojo? 3.Kiek žodis eiti turi reikšmių?
5.Kur yra įsteigtas ir įkurtas vienintelis lietuvoje knygnešių muziejus? 7.Koks vardas yra Eglės vyro lietuvių liaudies pasakoje „Eglė žalčių karalienė“? 10.Koks miestas yra paskelbtas Europos kultūros sostinė?
12.Kokia knyga yra laikoma lietuvišku epu?

INTERVIU SU NAUJAIS MOKYTOJAIS

Akvilė Dimičiukaitė ir Aida Mažikaitė

Interviu su bibliotekininke Monika

Gal galėtumėte pasidalinti savo darbu ir paaiškinti mums, kas lėmė, jog atėjote dirbti į mūsų gimnaziją?

Bibliotekininkė Monika: Tikriausiai pasidaviau gyvenimo avantiūrai. Buvau pakviesta, manyje buvo pamatytas kažkoks mokyklai visiškai nebūdingas formatas, kūrybiškumas, kuris turbūt yra parankus ir reikalingas mokyklai.

O pradėjus dirbti, kokia nuomonė susidarė apie gimnaziją? Koks buvo pats pirmasis požiūris ir koks jis dabar? Ar labai pasikeitė?

Bibliotekininkė Monika: ateidama į mokyklą turėjau tik savo mokyklinę patirtį, kaip mokinė, bet kažkokios vizijos ir nusistatymo ar kažkokio požiūrio apie šią gimnaziją neturėjau, todėl pamatau viską gaiviai. Kadangi nesu pedagogė, tai man leidžia labai gaiviai pamatyti viską. Man čia smagu, įdomu ir galvoju, kad iš tiesų šiai mokyklai reikia to, ką aš turiu.

Jei nesupyktumėte, norėtumėme paklausti, iš kokio krašto esate kilusi ir kokioje mokykloje mokėtės?

Bibliotekininkė Monika: Aš esu panevėžietė, gimusi ir augusi Panevėžyje, mokiausi Vytauto Žemkalnio gimnazijoje. Vėliau mano keliai vedė į Kauną, tada į Klaipėdą ir vėl sugrižau čia.

O kaip su jumis bendrauja vaikai? Ar sulaukiate pagarbos iš jų pusės ar pagalbos? Visvien esate naujas žmogus šioje erdvėje.

Bibliotekininkė Monika: Vaikai bendrauja vaikiškai, jie gal nelabai supranta, kad aš nesu mokytoja, todėl gal ir elgiasi kaip su mokytoja (kol kas) tie, kurie mažai yra bendravę su manimi. Pagarbos taip, manau, kad yra, klausia jų yra prasta (kaip ir visų vaikų). Kalbu apie mažuosius. Pagalbos kol kas dar tenka jų prašyti mažai, bet tikrai nuoširdžiai tikiu, kad pagalbos, kai jos reikės, tikrai bus ir labai daug.

Kas jums labiausiai patinka šioje mokykloje?

Bibliotekininkė Monika: Man patinka, kad mokykla yra maža, nes tada keliai tarp žmonių yra trumpi, nuveikti čia galima daug, man patinka jaunas, šiuolaikiškas vadovas, kuris, mano manymu, į mokyklą įneša labai daug gaivos. Taip pat man patinka ta terpė - ji sugeria daug ir gali sugerti daug šviežių, naujų dalykų. Aišku tai, kad esame ne mieste ir tai lemia daug socialinių reikalų, todėl yra sunkiau gal ateiti su naujovėmis, bet aš manau, kad jų reikia ir tam aš matau tinkamą terpę čia.

Gal turite kokią nors pravardę, likusią nuo mažens ar kokią davė jums mūsų gimnazijos vaikai?

Bibliotekininkė Monika: Ne, tiesą pasakius aš jų prašau, kad kreiptųsi į mane vardu, aš esu Monika, tam, kad jų nevaržytų požiūris į mane kaip į pedagogą. Norisi laisvo, pagarbaus bendravimo, žaismingo bendravimo, o kai jie pirmą kartą mane čia pamatė, tai išgirdau tokį negirdėtą žodį "bibliotekė". Man, galvoju, visai patinka. Tikrai gyvenime neturėjau pravardžių, nepaisant vardo trumpinių įvairių formų, bet tikiuosi jų ir neturėti, nes vaikai gali būti ir labai nedraugiški.

Jūs buvote minėjusi, kad esate labai kūrybiška. Kaip jūs tą kūrybiškumą parodote?

Bibliotekininkė Monika: Ką ir minėjau pokalbio pradžioje, į mokyklą buvau pakviesta dėl savo laisvo bendravimo ir kūrybiškumo. Mano kūrybiškumas reiškėsi nuo pat vidurinės mokyklos. Tai aišku viskas prasidėjo nuo dailės pamokų, jis reiškiasi pas mane per vizualiką. Pagal specialybę esu čafto dizainerė, o pagal visus kitus gyvenimo iššūkius esu floristė ir web dizainerė.

Gal jūs turite kokių pasiūlymų renginiams, ką galima pakeisti ar pagyvinti?

Bibliotekininkė Monika: Aš manau reikia pažiūrėti į viską nestandartiškai. Nesenai turėjau garbės susipažinti su gimnazijos dailės mokytoja ir iš jos išgirdau tokį rūpestį, kad vaikai daro tik tai ką girdi ir neimprovizuoja. Tai mano palinkėjimas ir mano tikslas visur ką aš bedaryčiau tai yra improvizuoti ir žiūrėti į viską kūrybiškai ir manau to kūrybiškumo visur reikia: nuo pamokų, kur reikia išmokti tam tikrus konkrečius dalykus, pereinant prie renginių kur irgi tikrai galima visiškai nestandartiškai pasižiūrėti. Tik manau reikia plėsti savo akiratį, plėsti pasaulėžiūrą ir domėtis tais dalykais kas vyksta pasaulyje. Tą sakydama turiu omeny geruosius dalykus, o ne politiką ir ne karus, o kūrybą, dizainą, renginių vedimą ir panašiai. Man atrodo reikia tai graibstyti ir nešti pas save į erdves.

Labai jums ačiū už jūsų sugaištą laiką ir tikrai įdomius pastebėjimus bei mintis.